

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/51/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2614010145
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Šramelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2614010145.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Šramelovej a sudcov JUDr. Jána Mihala a JUDr. Pavla Sládka, v trestnej veci proti obžalovanému N. A. pre zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno b/, odsek 3 písmeno a/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu v Senici zo dňa 30.06.2014, sp. zn. 2T/57/2014, na verejnom zasadnutí konanom dňa 03.03.2015 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného N. A., narodeného XX.XX.XXXX, zamieta.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno b/, odsek 3 písmeno a/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 23.01.2014 asi o 14.00 hod. v U. J. - U. R. na X. ulici cez neuzamknutú bránu vošiel do dvora rodinného domu č. XXX/XX, ktorého majiteľom je M. W., prešiel k obloku vedúcemu do kúpeľne susedného rodinného domu č. XXX/XX, v ktorom sa v tom čase nachádzala obyvateľka J. Y., nar. XX.XX.XXXX, ktorá bola v 8. mesiaci tehotenstva, cez toto neuzamknuté okno preliezol do kúpeľne domu, následne vošiel do kuchyne, kde chytil J. Y. za ruky a napriek jej výzvam, aby z domu odišiel, toto nerešpektoval a v dome proti jej vôli zotrval až do príchodu polície.

Za to mu bol uložený podľa § 194 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 37 písmeno m/ Trestného zákona, § 38 odsek 4 Trestného zákona, § 42 odsek 1 Trestného zákona podľa zásad § 41 odsek 2 Trestného zákona úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 roky nepodmienečne.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona bol pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona bol zrušený trestný rozkaz Okresného súdu Senica sp. zn. 2T/7/2014, zo dňa 19.02.2014, právoplatný dňa 05.03.2014 vo výroku o treste ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný, ktorým sa domáhal zrušenia napadnutého rozsudku a následného oslobodenia spod obžaloby. V písomných dôvodoch odvolania poukázal na to, že poškodená J. Y. ho pozvala s tým, že bude doma sama, preto prišiel cez kúpeľňové okno, pričom nikto iný doma nebol. Sama poškodená mu povedala, aby cez kúpeľňové okno prišiel, že nikto doma nebude. Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí navrhla, odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako i správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, a tak zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, zistil správne skutočný stav veci, konanie obžalovaného posúdil v súlade so zákonom a svoje rozhodnutie aj náležite odôvodnil v zmysle ustanovenia § 168 odsek 1 Trestného poriadku.

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že obžalovaný vo svojich výpovediach v priebehu prípravného konania doznal spáchanie trestnej činnosti, na hlavnom pojednávaní na svoju obhajobu uviedol, že do domu Y. prišiel preto, lebo ho tam pozvala poškodená J. Y., jeho bývala družka.

Obžalovaný bol usvedčený výpoveďou poškodenej J. Y., ktorá jednoznačne uviedla, že v decembri roku 2013 sa s obžalovaným rozišla a vrátila sa bývať do domu svojich rodičov. Obžalovanému povedala, aby za ňou nechodil. Aj napriek tomu ju však obžalovaný vyhľadával, preto aj keď sa s ním rozprával jej otec H. Y., zakázal obžalovanému k nim chodiť. V kritickom čase, keď neboli doma rodičia poškodenej, prišiel nepozvaný do domu cez kúpeľňové okno. Nakoľko sa v tom čase aj v kúpeľni nachádzala, zľakla sa, keď videla jeho hlavu v okne kúpeľne. Utekala do spálne, odkiaľ volala na políciu, povedala do telefónu, že niekto jej chodí po dvore, lebo si myslela, že sa obžalovanému nepodarí cez kúpeľňové okno pretiahnuť dovnútra, ale obžalovaný sa cez to okno dostal. Na okne bola aj sieťka proti hmyzu, ktorú musel predtým odstrániť. V dome sa chcel s ňou rozprávať, ale ona sa ho bála, preto zobrala nôž, nakoľko v minulosti je povedal, že jej decko vykopne z brucha. Bola totiž v tom čase v 8. mesiaci tehotenstva. Držal ju za ruku a nechcel, aby otvorila dvere. Vykazovala ho z domu, posielala ho preč, avšak obžalovaný v dome zotrval, medzitým však už príslušníci polície obžalovaného odviekli. Poškodená jednoznačne poprela, že by obžalovaného pozvala do domu svojich rodičov.

Čiastočne na výpoveď poškodenej nadväzujú aj výpovede svedkov J. N., R. N., J. N. a M. W..

Z dokumentačného materiálu tiež vyplýva, že na okne do kúpeľne sa nachádzajú stopy po odstránení sieťky proti hmyzu, ktorá sa v čase ohliadky už na okne nenachádzala, a nenašli ju ani policajti, hoci ju potom hľadali.

Ďalej z dokumentácie vyplýva, že okno sa nachádza vo výške 1,7 metrov od zeme a má rozmery 50 x 50 cm. Pod oknom sa nachádzala v čase ohliadky bunda patriaca obžalovanému. V jej vreckách sa nachádzali listiny a predmety patriace obžalovanému, ktoré boli rovnako ako bunda zaistené políciou. Znalci MUDr. Róbert Ōlvedy a MUDr. Júlia Halmová posudzovali osobu obžalovaného ako aj jeho závislosť na omamných a psychotropných látkach. Zo záverov znaleckého posudku vyplýva, že obžalovaný sporadicky užíval marihuanu a skúšal aj pervitín, závislý však nie je. U obžalovaného sa jedná o jednoduchšie štruktúrovanú osobnosť s disocálnymi rysmi. Netrpel duševnou chorobou ani poruchou, ktorá by mala v čase spáchania činu vplyv na jeho rozpoznávaciu a ovládacie schopnosti. Ochranné liečenie znalci nenavrhlí v žiadnej forme.

Krajský súd preto v podrobnostiach poukazuje na jednotlivé časti napadnutého rozsudku a jeho odôvodnenie, ktoré si osvojuje.

V súlade so zákonom preto súd prvého stupňa kvalifikoval konanie obžalovaného ako zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno b/, odsek 3 písmeno a/ Trestného zákona.

Súd prvého stupňa nepochybil ani pri výmere trestu a jeho druhu, keď uložil obžalovanému súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody. Vychádzal pritom z ustanovenia § 34 odsek 4 Trestného zákona a dostatočne prihliadol na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. U obžalovaného vzhľadom na jednu priťažujúcu okolnosť v zmysle ustanovenia § 37 písmeno m/ Trestného zákona, preto pri ukladaní trestu musel použiť ustanovenie § 38 odsek 4 Trestného zákona. Základná trestná sadzba pri zločine porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 3 Trestného zákona je v rozpätí 3 až 8 rokov. V zmysle ustanovenia § 38 odsek 4 Trestného zákona je zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu, 4 roky a 8 mesiacov. Súd prvého stupňa síce správne uvažoval, že je potrebné zvýšiť dolnú hranicu o jednu tretinu rozdielu medzi dolnou a hornou hranicou, ktorý rozdiel je však 5 rokov a nie 3 roky. Keďže obžalovanému ukladal súhrnný trest odňatia slobody v zmysle zásad ustanovenia § 41 odsek 2 Trestného zákona, bolo potrebné zvýšiť aj hornú hranicu trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu. V tomto smere sa tiež súd prvého stupňa riadil nesprávnym výpočtom, nakoľko zvýšená horná hranica o jednu tretinu je pri sadzbe 3 až 8 rokov, 10 rokov a 8 mesiacov. Rozpätie trestnej sadzby, z ktorého mal súd prvého stupňa vychádzať, je preto 4 roky 8 mesiacov až 10 rokov 8 mesiacov. Uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 roky je preto pod sadzbou dolnej hranice trestnej sadzby v zmysle ustanovenia § 38 odsek 4 Trestného zákona, ktorá je 4 roky a 8 mesiacov. Pre nedostatok odvolania prokurátora však nebolo možné zmeniť rozsudok v tomto smere v neprospech obžalovaného.

V súvislosti s uloženým súhrnným trestom odňatia slobody v zmysle ustanovenia § 42 odsek 2 Trestného zákona súd prvého stupňa zrušil trestný rozkaz Okresného súdu Senica sp. zn. 2T/7/2014, zo dňa 19.02.2014, právoplatný dňa 05.03.2014 vo výroku o treste ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

V súlade so zákonom je aj rozhodnutie v zmysle ustanovenia § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona, na základe ktorého bol obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Krajský súd preto nevzhľadal dôvod pre zmenu alebo zrušenie napadnutého rozsudku a preto odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.